

Ніч горбами й долинами  
прикрила квіти і траву  
і срібні коси розплела  
на спині.  
Срібніють у сні  
горби і долини з квітами,  
темна трава  
шелестить іскрами.  
Ішов я до обрію  
і боявсь розбудити її.  
Випав із обрію промінь  
і поранив тіло її.  
І плакав я на зорі  
один у полі...

1985